

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ- ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ ΑΡΧΙΜ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΚΟΛΟΚΥΘΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ
ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ ΚΥΡΙΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΣΥΜΕΩΝ

ΟΣΤΙΣ ΠΡΟΕΣΤΗ ΤΗΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΪΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΓΙΟΥ

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

ΤΕΛΕΣΘΕΙΣΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΝΑΟΝ

ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ ΚΑΜΕΝΩΝ ΒΟΥΡΛΩΝ

ΤΗΝ 21ην ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2025

Θεοχαρίτωτε, πανσέβαστε, προσκυνητέ μοι, πρωτοστάτα τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου καί τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, θεοτίμητε Δέσποτα καί Κύριέ μοι Κύριε ΣΥΜΕΩΝ : πολλάκις , ὡς καί σήμερον ἰδιαίτατα, εὐρέθην διαπιστώνων τήν μεγίστην πενίαν λόγου ἥ καί λέξεων ὥστε στοιχειωδῶς ὑπ' ἐμοῦ , τοῦ ἐσχάτου πάντων τῶν ἀδελφῶν μου χριστιανῶν καί ἁμαρτωλοῦ πρεσβυτέρου , διά προσευχητικῆς - δοξολογικῆς ἀναφορᾶς μου πρός τόν Θεόν τοῦ Φωτός καί τῆς Ζωῆς τόν καί σήμερον οἰκονομήσαντα τά περιδεξίως καί μεγαλοπρεπῶς ὑπό τοῦ τελεταρχήσαντος Ἀγίου Ποιμενάρχου ἡμῶν ἀναδειχθέντα καί τιμηθέντα νέα μέλη τῆς χορείας τῶν Ἀγίων εἰς τόν παρόντα Μητροπολιτικόν Ναόν τῶν Καμένων Βούρλων , διά τῆς ἄκρως τιμητικῆς δι' ἐμέ καί τήν ἐνορίαν ταύτην Σεπτῆς Ὑμετέρας ἀποφάσεως καί θεοκινήτου παρουσίας , ἥτις ἀναφωνῶ ἐχάρησεν εἰς ἐμέ οὐρανίων χαρισμάτων τήν παρουσίαν , ἀλλά καί αἰσθανθεῖς καί αἰσθανόμενος παραμένω : τήν ἀψαμένην , τά τῆς καρδίας μου ἐσώτατα , **Δεξιάν τοῦ Ὑψίστου !**

Διά τοῦτο ἐπαναλαμβάνω ταπεινῶς ὅτι : τῷ Δεδοξασμένῳ Οὐρανίῳ Δομήτορι καί πηδαλιουχοῦντι τήν ναῦν τῆς Ἀγιωτάτης Μητρός πάντων ἡμῶν Ἐκκλησίας ΠΡΕΠΕΙ πᾶσα δόξα, τιμή, προσκύνησις καί ἀδιάλειπτος δοξολογία· πάλιν δέ καί πολλάκις εἶναι ἀναγκαῖον, ἕκαστον μέλος αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας, τοῦ ἀναφωνεῖν ἐν φόρμιγγι καρδίας ὀλόθυμον δοξολογίαν πρός τόν Προάναρχον Πατέρα , τόν Σαρκωθέντα Λόγον καί τό Πανάγιον Πνεῦμα, τόν Τρισυπόστατον Θεόν ἡμῶν, τῷ χαρίσαντι ἡμῖν νέον καί μέγιστον ἀριθμόν Νεομαρτύρων προελθόντων ἐκ τῶν ἑλληνικωτάτων, ὀρθοδοξωτάτων καί ἀλησμονήτων πατρίδων τοῦ ἐνδόξου Γένους ἡμῶν, Οἵτινες Ἅγιοι προεξάρχοντος τοῦ Μεγάλου Ἱερομάρτυρος Χρυσοστόμου (τοῦ Καλαφάτη) Μητροπολίτου Σμύρνης καθιστοῦν καί νῦν αἰσθητήν τήν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ παρουσίαν, ἥτις παραμένει ἐν μέσῳ ἡμῶν ἐνισχύουσα καί καθοδηγοῦσα ἡμᾶς, τούς διακονοῦντας ἐν μέσῳ τριβόλοις καί ἀκάνθαις τοῦ συγχρόνου κόσμου, εἰς ἔργον σωτηρίας. Αὕτη ἡ τοῦ Σωτῆρος παρουσία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ προβάλλει τούς ἐν λόγῳ Ἁγίους Μάρτυρας καί Ὁμολογητάς, ὡς τά τέλεια

πρότυπα συνεποῦς χριστιανικοῦ βίου καί πίστεως τοσαύτης ὥστε ἐμπράκτως νά γνωστοποιῇται τό δυνατόν ἐπιτυχίας τοῦ ἀγῶνος ἐνός ἐκάστου ἐξ ἡμῶν μή φειδομένου καί αὐτῆς τῆς προσκαίρου ζωῆς του.

Ὅπως οἱ Ἅγιοι, τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων ὁδηγούμενοι πρό τῶν διωκτῶν των ἐνατένιζον μετά θάρρους καί ἀπαραμίλλου γενναιότητος, ὡς εἰς πολικόν ἀστέρα, **εἰς τόν Οὐράνιον** τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὁλκάδος **Νυμφίον τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν** καί ἐνδυναμούμενοι εἰς τήν πίστιν διεκήρυττον καί ὡμολόγουν ἄνευ ἰχνους ἐκπτώσεώς τινος ταύτην τήν πίστιν ἕως καί τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτῶν τέλους, οὕτω καί ἡ ὁλκάς προσεκλήσατο αὐτούς καί τούς ἀνέδειξεν ναυκλήρους ἱκανούς καί ὁδηγούς πηδαλιουχοῦντας ἀλλά καί συμπορευομένους μετά τοῦ πιστοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἐκάστης ἐποχῆς, ἵνα συμπορεύωνται εἰς τόν ἀγῶνα , αὐτοῦ τοῦ λαοῦ εἰς τό μιμεῖσθαι αὐτούς.

Πράγματι ἔχοντες ὡς σταθεράν βακτηρίαν τό ὑπόδειγμα τοῦ ὁμολογιακοῦ των ἀγῶνος ἀναδεικνύονται ἰσάξιοι ἐκείνων οἱ σήμερον τιμώμενοι Ἅγιοι Νεομάρτυρες.

Ὁ μέγας μέντωρ τῆς πολυετοῦς ἐκκλησιαστικῆς πορείας μου, ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος γνωρίζω πῶς ἦτο ἀπολύτως πεπεισμένος ὅτι ἡ μόνη τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων ἐλπίς εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός· καταφεύγει, λοιπόν, πρός Ἐκεῖνον, ὁ Ὅποῖος εἶναι ἡ ὑψιστή αὐτοπηγή τῆς ἀνεκλείπτου εἰρήνης καί ἀσφαλείας καί προσευχόμενος ζητᾷ ἵνα καθ' ἡμέραν βιώνει τό ἀφ' ὧν φέγγος, ἐπὶ τῆς διαρκοῦς θαλαττίου καταιγίδος ἐν ἀχλυώδεσι νέφεσιν, ὡς καί τήν θείαν δύναμιν καί ἐνίσχυσιν ἐπὶ τῆς πολυμόρφου καί ἀδιακόπου διακονίας του πρός τόν ἐν ὁμολογιακῇ παρρησίᾳ ἀναμενόμενον προσωπικόν, μαρτυρικόν καί χριστομίμητον σταυρόν του, ἀναδεικνύμενος καί ἐν τέλει κατασταθεῖς ὁ τῆς Σμύρνης Ἄγγελος κορυφαῖος ὅλων τῶν ἀδελφῶν καί προγόνων μας, τῶν συγκροτησάντων τό νέφος τῶν Νεομαρτύρων τῆς πίστεως καί Ἐθνομαρτύρων τῆς αἵματοποτίστου πατρίδος ἡμῶν.

Ναί, αὐτοῦ τῆς Σμύρνης Ἀγγέλου, αἰσθάνομαι τήν φλογεράν προσευχήν του καί ἐκάστη λέξις αὐτῆς ἀντηχῇ εἰς τά ὦτα μου ἐντόνως καί αἱ ὅποῖαι λέξεις ἀναβαίνουν εἰς τήν διάνοιάν μου, διότι τό περιεχόμενον αὐτῆς τῆς διαλογικῆς κοινωνίας μέ τόν Σωτῆρα πάντων ἡμῶν μέ παραπέμπουν εἰς τάς ἐξομολογήσεις τοῦ Ἱεροῦ Αὐγουστίνου, ὅστις ἰκέτευεν τόν Κύριον οὕτω: ``δός Κύριε τήν ψυχὴν μου ἐξ ἀγάπης τῆς πρός Σέ ἀναφλεγομένην, Σέ μόνον ἐπιποθοῦσα ἰδεῖν`` καί διὰ τοῦτο : ``ἐν Σοί ἐντρυφῶ ἐξ οὗ τά πάντα, δι' οὗ τά πάντα καί ἐν ᾧ τά πάντα``. Ταῦτα καί πολλά εἰσέτι ἐντρυφῶν καί ἐρευνῶν περί τοῦ τῆς πίστεώς μου καθοδηγητοῦ Ἀγίου Χρυσοστόμου μέ θέτουν πρό τῶν εὐθυνῶν μου κυρίως ἔναντι τῆς ἱερωσύνης μου καί τῶν ἐξ αὐτῆς πολυευθύνων καθηκόντων μου.

Εἰς τό σημεῖον τοῦτο, μιμούμενος τούς πιστούς χριστιανούς τῆς πρωτοχριστιανικῆς περιόδου οἵτινες ἐνώπιον τοῦ ἐκκλησιάσματος ἐξομολογοῦντο καί ἐκοινοποιοῦσαν τά τῶν καρδιῶν αὐτῶν πταίσματα ἢ καί ἱερά τῆς καρδίας των καταθύμια· ὁθεν ἐπιτρέψατέ μοι, σήμερον, Ἀγιώτατε ΠΑΤΕΡ καί ΔΕΣΠΟΤΑ ὅπως ἐνώπιον Σοῦ μετά τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ δημοσίως νά ἐξαγορευθῶ τό ἀκόλουθον : Μετά τήν

ἀγιοκατάταξιν τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου ἡρξάμην τοῦ ἐορταπανηγυρίζειν αὐτόν κατά τήν ἡμέραν τοῦ Μαρτυρικοῦ του τέλους. Τά αἰσθήματά μου πολυποίκιλα, συγκινητικά, πνευματέμφορα καί ἐκστατικά κατέκλυζον καί , μάλιστα κατ' ἔτος αὐξανόμενα, κατακλύζουν ὁλόκληρον τήν ὕπαρξίν μου. Καί τοῦτο διότι μελετοῦσα καί μελετῶ, ἐρευνοῦσα καί ἐρευνῶ περί τήν πρωτοφανή καί περισπούδαστον προσωπικότητα τοῦ Ἁγίου καί συλλέγω λεπτομερεῖς πληροφορίας τῆς περιλάμπρου, ἐπί τῆς μαρτυρικῆς γῆς Μακεδονίας , Κωνσταντινουπόλεως καί τῆς εὐρυτέρας ἐκτάσεως τῆς Μικρᾶς Ἀσίας δράσεως· ἀλλά καί ἀδιακόπου πνευματικῆς καί ἐθνικῆς διακονίας καί διὰ τῆς πολυεδρικῆς συγκροτήσεώς του εἰς τε τά τῆς ὀρθοδόξου καί ἀκραιφνοῦς πίστεώς του, τήν πληρότητα τῶν γνώσεών του, τήν παρά τό νεαρόν τῆς ἡλικίας του ἀκαινοτόμητον ἐμμονήν εἰς τά δόγματα , τά θέσμια καί τήν ἐνότητα τοῦ τῆς ἐκκλησίας θεσμοῦ, ὑποτασσόμενος εἰς τήν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως·ἀλλά καί ἐπιπλέον καί εἰς τά στοιχεῖα τά ὅποια λόγῳ τῆς ἀκεραιότητος καί ἀκλονήτου σταθερότητος εἰς τό φιλότιμον καί τό μεγαλεῖον τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων ἀγάπης καί τιμῆς διὰ τήν Ἑλλάδα, καί τόν ὅπου γῆς Ἑλληνα, ἀναγομένην εἰς ὑψίστην προτεραιότητα : ἔδωσαν εἰς ἐμέ καί εἰς τήν συνείδησίν μου πυρπόλησιν συγκλονιστικήν καί ἀπεφάσισα ὅπως ὅταν μέ τήν ἀναφοράν ἢ τήν σκέψιν μου φέρω τό τιμιώτατον ὄνομα τοῦ Σμύρνης Χρυσοστόμου ν'ἀναβαίνη εἰς τό εἶναι μου ὁ ἀκόλουθος ἐλεγκτικός λογισμός καί ἐρώτησις : Ὑπάρχει , Χριστοφόρε, ἔστω καί ἓνα στοιχεῖον ἐκ τῆς τοῦ Ἁγίου προσωπικότητος, τό ὅποιον, κατά τήν μακροχρόνιον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διακονίαν καί τόν ἀγῶνα σου, νά δύνασαι νά διαπιστώσης ὅτι ἐπλησίασες ἐλαχίστως εἰς τό νά μιμηθῇς τόν Μεγαλομάρτυρα; Ὁμολογῶ ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ ΟΧΙ ! Ὅμως, ὁμολογῶ ὅτι ἐλπίζω, προσπαθῶ, ἐφελκύομαι καί διατηρῶ πρό τῶν ὀφθαλμῶν μου τόν εὐανθῆ ΕΚΕΙΝΟΥ κῆπον τῶν ἀρετῶν, τῶν χαρισμάτων καί τήν ἀπαράμιλλον τόλμην ὑπέρ τῶν τῆς πίστεως ἀληθειῶν καί τῶν δικαίων τῆς τε πατρίδος καί τοῦ γένους ἡμῶν.

Οὕτως ἀνεφοδιάζομαι πνευματικῶς ἐξ αὐτῶν καί ὁ Ἅγιος δι'ἐμέ καθίσταται στόχος ἄκρως ζηλευτός, σημεῖον ἀναφορᾶς καί καρδιακός πόθος ν'ἀναλίσκωμαι εἰς τήν προσπάθειαν τοῦ προσεγγίζειν Αὐτόν!

Καί ἐπιτρέψατέ μοι ὅπως συμπληρώσω τήν ἐξαγόρευσίν μου:

Ἀγαπημένοι μου ἀδελφοί κληρικοί τε καί πιστά μέλη τῆς ἐνορίας ταύτης:
ΘΕΙΩ ΒΟΥΛΗΜΑΤΙ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ἡ ἀνάδειξις τῶν ἡρωικῶν καί μαρτυρικῶν μορφῶν τῆς γενομένης μικρασιατικῆς καταστροφῆς καί γενοκτονίας ΕΝΕΦΥΤΕΥΘΗ εἰς τήν ἐφηβικήν καί νεαράν μου ἡλικίαν, ὑπό τοῦ μακαριστοῦ Πνευματικοῦ μου Πατρός ΙΩΑΝΝΟΥ τοῦ ΤΑΜΠΑΚΗ, (οὗτινος τά λείψανα τά τιμῶ καί τά περιφρουρῶ μετά τῶν τῶν γονέων μου τοιαῦτα πλησίον μου), ὁ ὅποιος π. Ἰωάννης ,ὑπηρετήσας τήν πατρίδα ὡς στρατιώτης τήν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπὶ πενταετίαν, ἡξιώθη καί ἐγνώρισεν τόν Ἄγγελον τῆς Σμύρνης ἱεουργοῦντα καί κηρύττοντα καί διὰ τοῦτο ἀπετυπώθη εἰς τήν καρδίαν του ἡ αἰσθησις ὅτι ἐμπροσθεν του εὕρισκετο

Ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ ἱερουργῶν, ὁ δὲ ἐν ἐκστάσει θαυμασμός αὐτοῦ παρέμεινε διὰ βίου κεχαραγμένος εἰς τὴν ἱερατικὴν καρδίαν του. Ἐκτοτε πολλάκις ὁ Πνευματικός μου Πατήρ ἐπανήρχετο ἀφηγούμενος πρὸς ἐμέ τὰ κατὰ τὴν στρατιωτικὴν θητείαν του θαυμαστά γεγονότα, ἅτινα ἐδonoῦσαν τὴν ψυχὴν του· καὶ οὕτω ἡ τῆς καρδίας μου πύρρωσις κατέγραφεν πάντα ταῦτα, τὰ ὅποια ἔκτοτε καὶ εἰσέτι καὶ νῦν ἐκτοξεύουν τὸ τῆς ὑπάρξεώς μου εἶναι εἰς ὑπερύψιστα πνευματικά ἐπίπεδα, νοήματα, ἐφέσεις καὶ ἐντόνους προσδοκίας.

Ἴδού ὁ λόγος τῆς μέχρι λατρείας, (ἃς μοῦ ἐπιτραπεῖ ἡ λέξις λατρείας), τιμῆ, ἀγάπης, θαυμασμός καὶ κινήσις αὐτοελέγχου μου πρὸς τὸν Γίγαντα Ἑλληνα Ἱεράρχην Ἅγιον, τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἐραστοῦ τοῦ μαρτυρίου, τῆς ἱερωσύνης ἄριστον διάκονον καὶ ὑπηρέτην καὶ τὸν ἀνύστακτον Ποιμένα τῶν ἀδελφῶν του ἀνθρώπων. Ἐφ' ὅσον σήμερον ὁ τῆς ἐξαγορεύσεώς μου λόγος κυριαρχεῖ, φρονῶ ὅτι τὸ πολυαγαπητὸν καὶ φιλόχριστον ἐκκλησίασμα θά μοῦ ἐπιτρέψῃ ν' ἀναφωνήσω, ἀλλὰ καὶ ἀδιαλείπτως ν' ἀναφωνῶ : Δόξα τῷ Παντοκράτορι Θεῷ τῷ ἀξιῶσαντί με, διὰ τῶν χειρῶν καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ μακαριστοῦ Φθιώτιδος κυροῦ Δαμασκηνοῦ, εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην νά κηρύξω, διδάξω, μεταλαμπαδεύσω τὰ τῆς σφριγώσης ψυχῆς μου πυρῶματα διὰ τὸν κορυφαῖον Ὁμολογητὴν Μεγαλομάρτυρα καὶ Ἐθνομάρτυρα τὸν Ἅγιον Χρυσόστομον Σμύρνης. Ἐπιπλέον, φροντίζω σχεδόν ἐπὶ τρεῖς δεκαετίαι δι' ἀνεγέρσεως οἰκοδομήματος λατρείας καὶ τιμῆς αὐτοῦ, τοῦ πρώτου εἰς τὴν ἡπειρωτικὴν Ἑλλάδα, (ὅπως καταγράφεται εἰς τὸν πρῶτον τόμον τὸν ὅποιον ἐκτύπωσα περὶ τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου), διὰ θαυμαστῶν ἀγιογραφιῶν φορητῶν καὶ ἐπιτοίχιων εἰκόνων, διὰ ἐκτυπώσεως αὐτῶν τῶν εἰκόνων εἰς εὐλογία τῷ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ δευτέρου τόμου εἰς τὸν ὅποιον ἀποδεικνύεται διὰ τῶν παρατιθέμενων στοιχείων ὅτι οἱ πρόγονοι αὐτοῦ κατήγοντο ἀπὸ τὴν ἀγιοτόκον γῆν τῆς Φθιώτιδος, (καὶ ἐν ἀναμονῇ καὶ τοῦ τρίτου), τεκμηριουμένης δι' ἀδιαφεύστων στοιχείων τῆς ἀληθείας περὶ τῶν ὅσων ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν ὥς ἂνω πολυχρόνιον δραστηριότητά μου· ὥς καὶ τῆς διαψεύσεως προχείρων, διαστρεβλομένων μυθοπλασιῶν καὶ ἄλλων πολλῶν, τὰ ὅποια βλάπτουν τὸ ἀκέραιον τῆς ἀληθείας καὶ ἀποδεικνύουν τὴν σμικρότητά τινων παραποιοῦντων καὶ εἰς ἀχαρακτήριστον διαμόρφωσιν μεταβαλλόντων διὰ περικοπῶν ἢ ἀπομονώσεων τμημάτων τῆς πληρότητος τῆς ἀληθείας τῆς ἀνεπαναλήπτου βιοτῆς τοῦ τῆς Σμύρνης ὄντος Πατρός καὶ Ποιμένος.

Ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία διαχρονικῶς ἀπονέμει εἰς ἕκαστον Ἅγιον ἀνάλογον προσωνύμιον, προκειμένου δι' αὐτοῦ ὁ οἰοσδήποτε πιστός νά δύναται διὰ τοῦ προσωνυμίου νά πληροφορηθῇ καὶ προσανατολισθῇ περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας τοῦ Ἁγίου. Μετά τὴν ὑψίστην ἐπωνυμίαν τοῦ “ Ἀποστόλου ” ἔπεται ἡ ἐπωνυμία τοῦ Μάρτυρος καὶ μάλιστα τὸ τοῦ Μεγαλομάρτυρος, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τὸ ὕψος καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ γεγονότος τοῦ Μαρτυρίου. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις καὶ εἰς περιορισμένον ἀριθμὸν ἀπενεμήθησαν καὶ τινες εἰσέτι

έπωνυμίες, ὅπως : Θεολόγος, Ὁμολογητής, Θαυματουργός, Ἐλεήμων, Στυλίτης, Ὑμνογράφος, Φωτιστής καί ἄλλα.”Ὁμως, εἰς τόν Ἅγιον Χρυσόστομον Σμύρνης μόνον τό προσωνύμιον τοῦ **ΜΕΓΑΛΟΪΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ** εἶναι πληρέστατον καί μή ἐπιδεχόμενον οὐδέν ἄλλον ψευδοευσεβιστικόν προσωνύμιον· οἷαδήποτε δέ ἀπόπειρα τυχόν ἐπιχειρηθῇ ἀποβλέπει εἰς ἐωσφορικήν ἐκμετάλλευσιν καί ὑποκριτικήν προβολήν διηγήσεων, αἵτινες ἀποσκοποῦν εἰς τήν ἐμπορίαν - ἀγυρτεῖαν ἀφ’ ενός, ἀλλά καί εἰς τήν τοῦ ταῦτα προβάλλοντος διαβολικήν ἀγιότητα.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ τά πάντα ἐν σοφίᾳ διέπουσα πρόνοια τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ μᾶς ἦνωσεν πρό πολλῶν ἐτῶν πνευματικῶς καί ὡς ἐκ τούτου ἅπαντας **σᾶς εὐχαριστῶ**, εἴτε ἀποδέχεσθε τήν ἐξ ὅλης καρδίας μου διακονίαν μου εἴτε καί διαφωνεῖτε, ἐπαναλαμβάνω **σᾶς εὐχαριστῶ** καί **ἐν ταύτῳ σᾶς ἰκετεύω, σᾶς θερμοπαρακαλῶ** νά προσευχώμεθα εἰς τόν Κύριον καί Θεόν τῶν δυνάμεων νά ἐπιβλέπῃ ἐφ’ ἡμᾶς καί νά μᾶς ἐπισκοπῇ τό πρόσωπόν Του ὥστε ν’ ἀξιωθῶμεν τῆς κατακτήσεως τῆς σωτηρίας μας! Ἀλλά καί νά ἐπιστρατεύωμεν τάς μεσιτείας τῶν ἐφόρων Ἀγίων μας : τοῦ **Ἀγίου Παντελεήμονος** μετά **τῆς Ἀγίας Μητρός Αὐτοῦ, τοῦ Ὁσίου Βησσαρίωνος τοῦ Ἀγαθωνίτου, πάντων τῶν Φθιωτῶν Ἀγίων** καί **πάντων τῶν εἰς τάς ἀλησμονήτους πατρίδας ἡμῶν διαλαμψάντων Ἀγίων**, τῶν ὁποίων τάς πρωτοτύπους εἰκόνας ὅλοι μας, διά τῆς προτροπῆς μου ἐφιλοτεχνήσαμεν καί ἐν πνευματικῇ καυχῇσει χαιρόμενοι τάς ἐθέσαμεν, ὡς ὑψίστης πνευματικῆς ἀξίας σεβάσματα, εἰς προσκύνησιν τοῖς εἰσερχομένοις εἰς τόν παρόντα Ἱερόν Ναόν πιστοῖς. **Τέλος, βαθύτατα ἰκετεύω σας** : τόν ὁδοδείκτην μου εἰς τήν ζωήν μου **τόν Ἅγιον Μεγαλομάρτυρα Χρυσόστομον Σμύρνης νά τόν ἑορτοπανηγυρίζετε**· καί **νά διδάσκετε** τάς ἐπερχομένας γενεάς ὅτι πρότυπα αὐτοῦ τοῦ βεληνεκοῦς ὁδηγοῦν τόν ἄνθρωπον εἰς τήν τήρησιν τῶν ἰδανικῶν καί τῶν ἀξιῶν διά τήν κατάκτησιν τῆς ἀληθοῦς ἐν Χριστῷ ζωῆς.

Τιμιώτατε Δέσποτά μου, ζητῶ συγγνώμην διά τήν κατάχρησιν ὑπ’ ἐμοῦ τῆς ὑπομονῆς ὅλων, ὅμως ἡ ψυχή μου εἶχε τήν ἀνάγκην τῆς ἐξαγορεύσεως ταύτης ὡς καί διά τῶν εὐχῶν τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἀξιωματός Σας τύχῳ τῆς ἀφέσεως καί τοῦ κουφισμοῦ τῆς ἀμαρτωλοῦ οὐτιδανότητός μου. Δώη Σοι Κύριος μακροήμερευσιν μαθουσάλειον, ἵνα ἅπαντες ἡμεῖς : **τά περικοσμοῦντά Σε πνευματικά χαρίσματα περιτρανῶς ἐνστερνιζόμεθα**, νά ἐκλάμπῃς δέ ὡς Ἀστήρ πρώτου μεγέθους, σελαγίζων ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ στερεώματι καί, ὡς εἶμαι βέβαιος, τό ἀψευδές τῆς ἱστορίας στόμα θά καταγράψῃ τό ὑπέρτιμον Ὄνομά Σου **χρυσοῖς γράμμασιν !**

Ἐλπίζω ὅτι ἡ **Λύχνην** ψυχῆς μου **λάμπρυνον** φωτί τῶν πρεσβειῶν σου, **σέ ἀνυμνεῖν** Χρυσόστομε Ἄγγελε Θεῖε Σμύρνης καί ἀεί περίσῳζε λαόν καί τήν ποίμνην σου, σκέπε ἐκ παντοίων κινδύνων καί δίδου τοῖς πᾶσιν τήν σῆς εὐλογίας ἀντίδοσιν !

Α Μ Η Ν.